

POMPILII AMASAEI 380247

DE BONONIEN

SIVM SCHOLARVM EX.

AEDIFICATIONE

ORATIO.

BIBLIOTH
DE LA
VILLE DE
LYON

BONONIAE,

Ex Typographia IOANNIS Rubci, in Via
S. Mammoli. M D LXIII.

PUBLISHED BY AMSTERDAM 1705

DE BONONIENS

SVAM SCHOLARVM EK-

ADIFICATIONE

ONATIO.

IN VOMIS

IN VOMIS
IN VOMIS

P O M P I L I I A M A S A E I .

DE BONONIENSIVM SCHOLARVM

EX AEDIFICATIONE

ORATIO.

RODITVM est Græcorum monimen-
tis *Auditores*, insignem illam belli pa-
cisque artibus *Carie Reginam Artemi-
siam*, post *Nausoli coniugis*, cuius incre-
dibili amore flagrauerat, obitum, ma-
gnificentissimum ei sepulchrum extru-
xisse, quod & *Nausoleum* de ipsius no-

mi ne appellatum fuit, & inter septem illa orbis terræ admiratio-
ne dignissima opera numeratum. Id uero eximio mulier ingenio
ut longe nobilius redderet, fertur ex omni Græcia finitimisque
Asie regionibus præstantissimos quosque tum animi, tum cor-
poris dotibus homines, maximis propositis præmiis conuocasse,
qui de arte quam profiterentur, in certamen descendentes, &
Nausoli memoriam, & *Nausoleum* ipsum celebrarent. Fuit
profecto aptissimum id consilium ad mortui nomen immortali-
tati commendandum, simulque operis præsentibus tantum con-
spicui famam in omnes ætates ac nationes longe lateque diffun-
dendam. Decertasse uero traduntur in ea sollemnium ludorum ce-
lebritate, cum *Athletæ*, tum *Musici* ac *Poetæ*, tum *Sophistæ*
quidam *Oratoresque* clarissimi. Ac tantus quidem fuit undique

ad eos concursus: ut Socratem annis iam grauem, corpore infirmum ad ostentandam dicendi copiam & facultatem Halicarnassum uenisse, Plutarchus ille accuratissimus antiquitatis obseruator scriptum reliquerit. Quod si mulieris iussu & cura, ossibus ac cineri uanoque nomini conditum monumentum uetustas illa tanto est honore ac ueneratione profecuta, multo certe iustius, honestissimus hic Bononiensis literatorum hominum conuentus Augustissimam hanc Basilicam, felicissimis eius qui Omnipotentis Dei munere in terris fungitur, auspiciis, tanto sumptu tantaque magnificentia exaedificatam, hoc humanarum diuinarumque legum scientiarumque omnium seminarium, quouis laudum genere sibi decorandum proposuerit. Ac non defuturos qui dem arbitror, in magna eloquentissimorum hominum nunc Bononiae uitam degentium copia, qui doctissimis ingenii sui monumentis, hoc tam præclarum tam admirabile opus ad omnem æternitatem sint consecraturi: Ego uero Auditores me à paulo tolerabilioris, ne dum boni Oratoris laude quam longissime abesse intelligo: ut pote qui non in eloquentiæ mihi laude comparanda, sed in Græcis autoribus interpretandis, ita exigente rerum mearum statu & conditione, meam adhuc ætatem consumpserim. Nunc equidem in communi omnium letitia, ob pulcherrimi huius loci aspectum, non mediocri afficior gaudio: simul uero id cogor quibuscunque possim uerbis declarare. Quod autem consueui solennibus hisce studiorum initiis, quotannis prologi more, ad comparandos auditorum ad cotidianas commentationes animos nonnulla præfari, ex hoc loco in præsentia huius instituti mei retinendi

tinendi causa, ita uerba faciam, ut licet nouo et inusitato, a studiis
 tamen uestrorum, temporum locique ratione minime alieno
 argumenti genere utar. Itaque uobiscum priusquam ad id quod
 cotidiano huic docendi muneri adiunctius est, accedam, de summo
 Reip. principum erga nobilissimum istum ordinem beneuo-
 lentia & animorum propensione; quam hoc amplissimo Senatu
 adiuuante pluribus quidem hactenus documentis, hac autem potis-
 simum recenti scholarum exædificatione testatam relinquere uo-
 luerunt, more meo sermocinabor. Hinc uobis apertissime patebit,
 quanta cum alacritate atque optima in posterum, quibus uestra
 ista liberalissima studia prouehi facilioraque reddi possint, com-
 modorum omnium spe doctrinarum cursum repetere, ac multo
 etiam arctius quam antea complecti, firmissq; retinere debeat-
 tis. Quod dum nihilo quam pro tanti confessus dignitate, et statuto
 nobis hodie ad agendum temporis spacio par sit, longiori oratio-
 ne persequor, me obsecro præstantissimi Auditores, ut superiorib.
 annis consueuistis, attente ac benigne auscultate. Est hoc in more
 positum Auditores, & ex ipsa rerum omnium parente ac magi-
 stra natura et optima quadam ratione ductum, ut quanto præcla-
 riores fuerint hominum actiones, tanto illustriora in quibus ea su-
 scipi possint, loca eligantur, angustioraque reddantur. Hinc Dei
 Diuorumq; cultus ac religionis causa, tantum semper in quauis or-
 bis terrarum parte, in erigendis & condecorandis templis diligen-
 tiæ studique homines adhibuerunt. Hinc porticus et fora tum ad
 nundinarum, tum ad concionum usum: Hinc senacula et curiæ
 in quibus de summa rerum consuleretur; ut quam amplissima
 quamque

quamque splendidissima essent, sapientissimi rerum publicarum moderatores contendendum sibi & elaborandum existimarunt. Eadem ratione ubi *Athletæ* Reipublicæque in bellis usui futuri iuuenes, uel corporis uirium ac roboris; agilitatisue ac celeritatis; uel equitandi aut aurigandi peritiæ in multitudinis conuentu & frequentia specimen darent, *Stadia*, *Hippodromæ*, *Circi*, *Amphiteatra*, magna materie mole, immensa cura & sumptu, admirabilique in primis *Architectorum* artificio erecta. Tum uero ubi ad recreandos populorum animos *chori* & *Choræ* ducerentur, ubi ad mores instituendos *Tragædiæ* *Comædiæ*que humane uitæ magistræ agerentur, *Theatra* & exædificata & necessario apparatu ornamentisque omnibus instructa fuisse legimus. Sed nimis longum esset, singula quæque persequi publicorum operum ædificiorumque genera, quæ urbibus amplitudinem ac celebritatem, conditoribus decus & gloriam, populis commoditatem honestissimamque simul uoluptatem afferre consueuerunt. Illa certe siue ipsarum urbium splendorem, siue modum ac rationem auctorum nomen ad omnem æternitatem propagandi, siue publicum bonum utilitatemque spectes, omni laudum præconio, quouis tempore, ubi uis gentium extollenda homines existimarunt, quæ ad iuuenum animos doctrinis instituendos, optima quæque ingenia excolenda, condita erectaque fuere. Multa sane habuit florentissima olim inter Græcos *Atheniensium* Ciuitas, quæ spectarentur dignissima, quæque scriptores literarum monumentis, omni posteritati quamuis tot iam antea sæculis euerfa & diruta, tantum non subiecta oculis prorsus

prorsus abolitis eorum uestigiis representantur. ueluti arx & ur-
bis patronæ Palladis in arce Tempium: Eleusiniæ Cereris uesti-
bulum operis curatore Pericle tanta pecunie profusione, ut is in
reddenda ratione summopere laboraret, extructum: Amplissi-
mus ille Piræci portus incredibilis nauium numeri capax, us-
demque peropportunus: Ab urbe ad portum utrinque perdu-
cta Themistoclis astu & consilio munitissima murorum brac-
chia, eademque aliquot post annis felicissime a Conone instau-
rata: Publica magistratuum domus nomine Prytaneum: Alia
id genus sexcenta. Non tamen ea tam illustri tamque perenni
fama urbis illius nomen immortale reddere potuerunt, quam Pæ-
cile porticus, quam Academiæ, Cynosargis, Lycæi gymnasia
Philosophorum disputationibus tantopere nobilitata. In Æac-
doniæ urbibus par est præclarissima & regia plane opera quam
plurima fuisse, nullius tamen iam uiget memoria, præter ea quæ
Phæbo Musisque dicata, scriptoribus ut ea celebrarent, occasio-
nem dedere. Quæ certe numina Magnus ille Alexander tan-
ta religione coluisse fertur, ut in Asiam qua omni ad Eoum &
Indicum usque Oceanum summa felicitate potitus est, traiectu-
rus, Musis ipsis Apollinique rem diuinam fecerit, solennesque
ludos celebrarit. Ptolomeus quidem Aegypti rex cognomento
Philadelphus, nescio an ullo unquam rerum domi forisue gesta-
rum genere, tantopere famæ gloriæque suæ consuluerit, quam
nobilissima illa Alexandria condita Bibliotheca, & lectissimis
incredibili studio ex omnibus orbis terrarum partibus conqui-
sitis libris refertissima. Publicorum uero ædificiorum operumque
magnifi-

magnificentia & celebritate quæ unquam urbs potuit Roma comparari: nulla tamen florente Repub. in ea extitit uictoris cuiuspiam Ducis dedicatio, quæ plus Auctori suo decoris attulerit, quam Templum ex pecunia Censoria in Circo maximo Herculi Musarum præfidi ac tutori, Atusisque simul à Marco Fulvio Nobiliore dedicatum: Quod præclarissimis ille Imperator translatis etiam ex Ambraciensi oppido earum signis, nescio an admirabilis ætate illa Ennii Poetæ suafu, an proprio illarum cultu augere atque honestare uoluit. Ciceronem uero nemini mirum uideatur, cum eloquentiæ doctrinæque fortunas omnes suas honorumque gradus acceptos referret, tantopere contendisse, ut uillule suæ tum summa lectissimorum quorumque librorum copia, tum Gymnasis quæ Architectura, nomine, statuarum signorumque ornamentis Attica illa referrent, maxime insignes essent: Quid uero ad unius iam potestatem redactis rebus, quam facilis & expeditus Augusto Palatina Bibliotheca, Tyburtino uero Gymnasio ex ædificato, Hadriano ad uberrimam gloriæ segetem aditus patuit? Nulla quidem fuerunt Alexandri Seueri laudabiles actiones: Id tamen potissimum in eius uita celebratur, quod & literatos plurimi fecerit, & cum instructissima Bibliotheca Lararium illud suum habuerit, Optimorum Doctissimorumque hominum imaginibus exornatum. Theodosio certe rerum præclarissime gestarum gloria perillustri, ad nominis æternitatem plurimum contulit, Bononiense hoc Gymnasium ab eo institutum, honorificentissimisque decretis honestatum. Byzantinorum quorundam Cæsarium nomen, nihil æque potuit à tenebris

bris in quibus alioqui perpetuo delituisse, obliuioneque uendicare, quam infinito librorum numero, aptissimis ad id locis exædicatis, auctæ ditæque bibliothecæ. Nihil hoc loco dicam de ingenti gloria quam Galliarum Hispaniarumque nonnulli Reges, Germaniæ Italiæque Principes, præcipue uero in Italia summi Pontifices, in Germania Cæsares aliquot ex eo sibi compararunt, quod ut liberalium disciplinarum tum doctoribus, tum studiosis adolescentibus omnia commodorum genera perpetuo suppeditarent, prouiderunt. Non patiuntur me quibus in præsentia excludor, temporis angustiae commemorare, quantam semper inclita, maris terræque imperio præpollens, eademque optimis legibus instituta Venetorum Respub. Tum uero Florentinorum nobilissima opulentissimaque ciuitas, elegantissima itidem ornatissimaque Senensium, quarum utrique nunc tanta cum laude ac Etruriæ populorum omnium plausu et approbatione, Potentissimus Princeps Cosmus Medicus præest, quantam ut ditionis suæ populi hac etiam in parte quæ ad literarum studia pertinet, quam felicissimi essent, quouis tempore sibi curam suscipiendam, quam sedulo & enixe in eam cogitationem incumbendum censuerunt. Eandem hanc rem literariam undique iuuandi, non minus quam iusti moderatique Imperii laudem, summopere se appetere ac eius auidissimos esse profitentur, maiorum suorum uirtute superata, semetipsos iam uincere contendentes, Emanuel Philibertus, & Alphonsus, Allobrogum ille, Ferrariensium hic Princeps, summus uterque Dux, uterque rerum strenue feliciterque gestarum gloria florens, uterque Imperatoria uirtute potentiaque hosti per-

timescendus, lenitate ac mansuetudine sociis acceptissimus, maxi-
 meque amabilis. Sed iam ad nostrorum Principum, tot iam no-
 bis documentis cognitam & perspectam erga nos propensissi-
 mam uoluntatem, quo nostra iam pridē festinat oratio, transe-
 amus. Cum primum PIVS. II III. Pont. Max. idemque opti-
 mus & sapientissimus ad celsissimam illam honoris maiestatisq:
 sedem euectus est, & summam Reip. oci ac tranquillitatis in po-
 sterum spem fecit, Et id in primis antiquissimum sibi fore polli-
 citus est, ut in omnibus imperii sui Gymnasiis liberalium artium
 studia quam maxime florerent. O incomparabilem ac plane di-
 uinam sapientiam: O uere optimo sanctissimoque Principe di-
 gnas cogitationes. Qua quidem in re cum scholarum instauratio-
 nem non mediocris esse momenti duceret, Romæ quidem præter
 alia præclarissima opera, quæ faustissimi Pontificatus sui initio,
 cum muniente, tum exornande, tum amplificande urbis gratia
 inchoauit, aulas etiam in quas cotidie scientiarum doctores, tum
 eas discendi cupidi adolescentes conueniunt, numero nec non am-
 plitudine adaugeri iussit. Existimauit enim pro summa pruden-
 tia sua, rerumq: omnium admirabili cognitione, tum artium quæ
 in huiusmodi locis tractantur, unde maxima suppetunt ciuitati-
 bus pacis ornamenta, & nonnunquam etiam belli præsidia, quo
 splendiora forent earum ueluti domicilia, nomē uulgo ipsi maio-
 ri admirationi uenerabiliusque fore. Tum uero ad earum studia
 capeffenda Iuuenum animos uehementius in dies excitatum iri, sꝫ
 perpetua meditatione defatigati, locorum in quibus illi magnam
 dei partem traducturi essent, pulchritudine allicerentur, ac eo-

rum ob ornatum & elegantiam, aspectu refici quodammodo recrearique possent. Cumque summi Pontifices hanc florentissimam urbem, eadem semper qua Romam ipsam animorum propensione ac pari beneuolentia prosecuti fuerint, in hac etiam idem quod Romæ, prouidentie sue paternique affectus monumentum perpetuo extare uoluit. Misso igitur prius ad inspectionem loci propinquo suo, non militari tantum disciplina imperatorisque artibus instructissimo uiro, sed omnibus etiam in rebus acerrimi iudicii, huius aut præcipue architectandi artis peritissimo, decreuit ut scholæ omnino tanto quam antea magnificentiores illustrioresque instaurarentur. Tum uero CAROLVM BORRHOMÆVM sororis sue filium, Bononiæ legatum, Heroicæ plane uirtutis iuuenem, à quo in Imperii totius administratione, felicissime ac ingenti omnium cum plausu, non secusatq. Atlantis onus Herculem subiisse Poetæ narrant, magna cotidie curarum mole releuatur, ut curam hanc susciperet, sedulo hortatus est. Quantum uero est illud quod hoc nomine tibi debeamus PETRE DONATE CÆSI Urbis præfekte, quem ob admirabilem iustitiam ac uigilantiam, summam grauitatem cum eximia humanitate cōiunctam, omneq. uirtutum genus, ciuitas hæc præsentem suspicit & ueneratur? Qua diligentia & animi alacritate, qua tui erga nobilissimum hunc litterarum hominū ordinem amoris testificatione, delatum tibi à LEGATO, quem summæ amplitudinis causa nomino per ipsius literas tam præclari tamq. gloriosi operis munus suscepisti? Qua solertia & assiduitate, ut id tantæ amplitudinis, tamque multiplici constans artificio, restituto præterea quod ei

adiunctum est, religiosissimo per tot iam sæcula, sanctissimoque Deiparæ Virginis Templo, quâ celerrime ac paulo maiore quam decem & octo mensium spacio absolueretur, contendisti? effectisti? Neque tamen hac una tantum ratione, ut nobilissimus hic literarum iuuentutis conuentus pristina frequentia celebraretur, elaborasti. Sed etiam ab hoc ornatissimo senatu eminentis doctrinæ ac celeberrimi nominis Doctores, è ceterioris ulteriorisque Calliæ Gymnasium, perhonorificis & fructuosissimis propositis conditionibus accersendos, è ciuium numero stipendium iis augendum curasti, qui hæcenus labore, industria, doctrinaque sua Ciuitati magno usui decorique fuissent: Quo & hi erectiore animo, suo in posterum officio fungerentur, & alii horum exemplo, ipsis melioris de hinc fortunæ proposita spe, ad quam optime de studio iuuentute merendum excitarentur. Dimanauit iam per Italiam, ac forsitan etiam per uniuersam Europam admirabilium uirtutum tuarum fama. Quamplurimorum uocibus ac sermonibus celebratur, summa ista in iure dicendo, cum tam excellenti omnis humani diuinique iuris peritia coniuncta integritas et iustitia. In improborum audacia & libidine coercenda seueritas. In concilianda & retinenda in iis quibus præfuiisti urbibus concordia, uigilantia & prudentia. In sacris profanisque locis exædificandis ornandisque animi magnitudo & præstantia. In sollemnibus quandoque ludis et spectaculis edendis, quo populi honestis uoluptatum generibus recrearentur, sui que præsidis erga se paterna lenitate indulgentiaque adducti, tanto libentius in officio permanerent, liberalitas ac munificentia. In illustribus cum fortuna & honoribus, tum uirtute ac dignitate

dignitate personis hac iter facientibus hospitio excipiendis, laetitiam & splendor: In plebe maxima frumenti aliorumque commeatum caritate ac penuria subleuanda, cura & diligentia: In hac urbe in qua etiam nuper saluberrimæ ac limpidissimæ aquæ fontem cum ad egenorum usum, tum ad urbis ipsius ornamentum in forum perducendum locasti, Mendicorum colluie repurganda, curaque suscipienda, ut misellis omni que fortunæ ope destitutis, unum in locum extra pomerium ad habitandum traductis, tum ex ærario, tum certam stipem conferentibus locupletioribus, abunde alimenta suppeterent, pietas et maxime laudabilis misericordia: Contentio denique ac providentia quam semper adhibuisti, ut fidei & gubernationi tuæ commissæ ciuitates essent quambeatissimæ, omnique felicitatis genere quam maxime florent. Hæc de te passim cum prædicentur, cæterarum rerum publicarum moderatori bus pulcherrimum et perfectissimum quod imitari debeant, sapientissimæ administrationis exemplar propositum est. Ingentia quidem sunt ista præclarissimarum uirtutum merita, quæ ab insita naturæ tuæ bonitate, honestatisque ipsius amore, non uero ab inani quadam affectatæ laudis cupiditate, ambitione uel ulla orta esse intelligimus, ac plane certum et compertum habemus. Attamen ita natura comparatum est, ut rectissimas quasque actiones laus & gloria perinde ac umbra corpus comitetur, quam ut plurimum uel nulla queat temporis diuturnitas abolere. Itaque mihi crede omnium quidem tuorum in Remp. meritorum, sed eorum præcipue quæ in literatos homines contulisti beneficiorum, perpetuo memoria uigebit, neque ulla unquam de iis ætas conticescet. In hac

primum

primum ciuitate liberalium artium interpretes & magistri, quod
 eorum labor & industria perillustrem quandam & ueluti maiestatis
 planissimum campum in quo sese exerceat, consilio prouidentiaq;
 tua nacta sit, te nomenq; tuum perpetua colent obseruantia.
 Tum uero & hic & apud tot exterarum gentes ac nationes, parentes
 quod liberos moribus doctrinaq; ornatos & excultos intue-
 ri possint, id secundum Omnipotentis Dei clementiam & opem,
 se tibi debere profitebuntur. Ciuitates ipsae populiq; quod Ciues
 omni liberali eruditione instructos habituri sint, quos magno aliquid
 quando sibi usui fore sperare debeant, tuum erga se immensum
 & singulare beneficium agnoscent. Qui uero ex hac doctrinae opti-
 morumq; morum ueluti officina, tanto meliores ac sapientiores in
 patrias suas redierint, opum atq; honorum ad quos duce uirtute,
 Fortuna comite peruenierint, te sibi Auspicem, te Autorem suis-
 se praedicabunt, eosq; magna etiam ex parte acceptos tibi referent.
 Vos autem (ad uos enim iam redeo) nobilissimi ac mihi rerum om-
 nium carissimi Iuvenes, quorum multo maxima pars, patria, pa-
 rentibus & propinquis, domesticisq; commodis relictis, praeterea
 ualde sumptuosa peregrinatione suscepta, ad hoc florentissimum
 Gymnasium animi ob cultum capiendum conuenistis, date opera
 et contendite, ne adolescentia per luxum & ignauiam traducta,
 summorum Principum, et huius amplissimi Senatus beneficentia,
 uobis in hac pulcherrima opulentissimaq; urbe paratis commodis
 indigni fuisse iudicemini. Efficiate ut eorum erga uos merita per-
 illustri gratia exceperisse uideamini. Id uero fiet, si alacriter ac stre-
 nue totoq; ut aiunt pectore, in ea studia quorum iam cursum ingres-
 si estis,

si estis incubueritis. Quemadmodum enim è conuiuiarum numero ii maxime beneuolo fauentiq: animo conuiuium approbare uidentur, qui appositis epulis affatim & hilariter uestiuntur, Sic uos Auditores, & eorum quæ uobis exposita sunt, bonorum autoribus grati animi significatione dabitis, & hæc fuerit maxime accommodata ratio, ad eorum uobis in posterum beneuolentiæ studiumq: conciliandum: Si ad Augustissima hæc Musarum domicilia frequentes cotidie alacresq: conueneritis: Si ea qua decet, ac summopere uobismet expedit, animorum æquitate atque attentione, Doctorum quos in omni scientiarum genere præstantissimos & celeberrimos naçti estis, disputationes dogmataq: auscultaueritis, ea deinde assidua meditatione quo plurimum proficere possitis, recolueritis: Si diurno studio nocturnisq: uigiliis ad earum in quibus uersamini facultatum, quam exactissimam perfectissimamq: cognitionem uobis aditum patefeceritis. Ego uero Auditores, quod ad cotidianum hoc munus meum attinet, perpetuo ad studia uestra iuuanda curas omnes cogitationesq: meas conuertam. Quod me hætenus etiã fecisse mihi optime sum conscius: Vestræ discendi cupiditatē pro uirili mea quouis officii genere prosequar. Nunquam uobis neq: publice, nec priuatim uox operaq: mea deerit. Quod si uel minus eam uobis expetendam duxeritis, uel ea frigidius utemini, his certe lucubrationum generibus, quæ cotidie secretioribus studiis meditor, ad finem perducendis, effecturum me spero, ut præsentibus uidear & posteris, non prorsus inuile (ut ingeniosissimi Poetæ dictum usurpem) terræ pondus uixisse.

D I X I.

Ego F. Vinc. Vicarius R. Inquisitoris approbo.

 A red circular library stamp with the text "BIBLIOTH DE LA VILLE DE LYON" arranged in a circle around a central floral ornament.

BIBLIOTH
DE LA
VILLE DE
LYON

[The page contains dense handwritten text in a cursive script, likely from a 17th-century manuscript. The ink is dark brown or black, and the paper appears aged and slightly discolored. The handwriting is very close together, filling most of the page area.]

